

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پرتولنه د فردي دعوت تأثيراتو ته کتنه

پوهنمل احمدعارف شهير

اسلامي تعليماتو خانگه، شرعياتو پوهنځی، هلمند پوهنتون، هلمند، افغانستان

د مسؤل برېښنالیک: a.arif5911@gmail.com

ټولاسه سوې: ۱۴۰۵/۰۲/۰۸ منل سوې: ۱۴۰۵/۰۳/۱۹ خپره سوې: ۱۴۰۵/۰۶/۳۱ د ثبت کچه: LSSAJ-3-1-10 مخونه: ۱۲۷-۱۱۱

لنډيز

پرتولنه د فردي دعوت تأثيراتو ته کتنه د اسلامي دعوت د مهمو موضوعاتو څخه يوه ده چې د دعوت د لارو چارو څخه گڼل کيږي او د تطبيق مجال يې د مسلمانانو يو مهمه وجيبه ده، ځکه ټول مسلمانان بايد دعوتي چاري ترسره کړي، دا يو مهم اصل دی چې بايد د ټولني ټول وگړي د اسلامي اصولو سره مطابق خپله وجيبه چې دعوت او د اسلام دين ته رابلل دي بايد ترسره کړي، ددې اصل په مراعت کولو سره کولای سو د اسلامي ټولني درلودونکي واوسي، زموږ هدف دلته له دې څېړني پرتولنه د فردي دعوت تأثيراتو ته کتنه د ټولني د ستونزو حلول دي او يوه منظمه ټولنه درلودل دي تر څو د اسلامي اصولو مطابق ژوند وکړو، زموږ د څېړني ننگلاره تحليلي او توصيفي ده چې د کتابتوني ميتود پر بنسټ ترسره سوې ده، تر څو دا ښکاره سي، چې په اسلامي شريعت کي د يو مسلمان پر بل مسلمان ځانگړي حقوق موجود دي چې بايد هر انسان ته وخت پروخت باندي دعوت سي. کليدي کلمې: تأثيرات، ټولنه، دعوت، رابلل، مسؤليت، فرد.

دراسة آثار الدعوة الفردية في المجتمع

الاستاذ المساعد احمد عارف شهير

قسم التعليمات الاسلامية، كلية الشريعة، جامعة هلمند

Email: a.arif5911@gmail.com

المخلص

يعد بحث آثار الدعوة الفردية على المجتمع من أهم مواضيع الدعوة الإسلامية، التي تعتبر إحدى مناهجها، ويعد تطبيقها واجبا عالميا على جميع المسلمين اذ يجب على كل مسلم القيام بأعمال الدعوة، هذا مبدأ أساسي يلزم جميع أفراد المجتمع بأداء واجبهم في الدعوة الى الاسلام، وفقا لأحكام الشريعة الإسلامية، وبالالتزام بهذا المبدأ، يمكننا بناء مجتمع اسلامي متماسك هدفنا هنا من خلال دراسة آثار الدعوة الفردية على المجتمع وبناء مجتمع منظم يتيح لنا العيش وفقا لأحكام الشريعة الإسلامية يعتمد منهجنا البحثي على التحليل والوصف مستندا الى المنهج المكتبي لبيان بوضوح وجود حقوق خاصة للمسلمين في الشريعة الإسلامية والتي يجب على كل انسان أن يدعى اليها بين الحين والآخر. الكلمات المفتاحية: دعوة فرد، تأثيرات، مجتمع، دعوة، مسؤولية.

سريزه

الحمد لله رب العالمين وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم، أما بعد:
د الله جل جلاله لورته دعوت (بلنه) د الله جل جلاله خواته د ځان نژدي کولو يوه ځانگړي او ښه وسيله ده نوځکه د الله جل جلاله ددې قول يادونه کو چې په دې هکله الله سبحانه وتعالی په خپل مبارک

کلام کي فرمايلي دي: [وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ]. [سورة فصلت: آية نمبر: 33].

ژباړه: او د هغه چا له خبري څخه به ښه خبره د بل چا وي چي هغه د الله خوا ته بلنه ورکړه او ښک عمل يې وکړ او ويې ويل چي زه مسلمان يم.

همدارنگه د الله جل جلاله رسول صلى الله عليه وسلم داسي فرمايلي دي: «فَوَاللَّهِ لَأَنْ يُهْدَى بِكَ رَجُلٌ وَاحِدٌ خَيْرٌ لَّكَ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ». صحيح البخاري، ۱۰۷۷/۳.

ژباړه: پيغمبر صلى الله عليه وسلم وفرمايل: په الله قسم که يو څوک ستا په واسطه باندي د نيکي لاري هدايت تر لاسه کړي ستا لپاره تر سرو او ښانو هم غوره او بهتره ده. (بطلال، 1423هـ - 2003م).

همدارنگه بايد ووايو چي د الله جل جلاله طرفته دعوت (بلنه) په دوه ډولونو ويشل سوي ده: لومړی ټولنيز دعوت چي د خطيبانو، مدرسينو او واعظينو لخوا ترسره کيږي، دوهم: فردي دعوت چي د هر مؤمن فرد د سالمي تربیي ښکارندويي کوي.

که فکر وکړو ټولنيز دعوت د الله لور ته زياته پاملرنه سوي ده نسبت فردي دعوت ته، هېره دي نه وي چي فردي دعوت هم په خپل وار سره د پامه غورځول ناسم کار دی.

کولای سو ووايو چي فردي دعوۀ د ټولنيز دعوت پرتله د علم لرلو ته زياته اړتيا نلري، د همدې لامل په سبب مو وغوښتل د ټولنيز دعوۀ ترڅنگ د فردي د عوۀ په هکله ځوان نسل ته د هغوی مسئوليت ور په گوته کړو.

د څېړني ستونزه

د پيغمبر صلى الله عليه وسلم د اخلاقو په هکله ټولي نړۍ ته جوته ده چي د هغه صلى الله عليه وسلم په دعوتي چارو کي قرباني بي ساري وه او د الله جل جلاله د دين په لحاظ ئې د هر ډول قرباني ورکولو ته غاړه اېښې وه، د همدې اصل پر بنیاد مونږ هم وغوښتل چي د اسلامي او افغاني ټولني لپاره چي د ستونزو په له منځه وړلو کي ورسره مرسته کولای سو تر خپل وس پوري ئې لاس نيوی وکړو او په راتلونکي کي ئې په ديني برخه کي د ستونزو څخه پاکه ټولنه ولرو.

د څېړني اهميت او اړتيا

هره يوه ترسره سوې څېړنه د زيات اهميت درلودونکي وي چي زما ددې څېړني اهميت هم زيات دی، که په عمومي شکل سره د اسلامي ټولنو حالاتو ته پاملرنه وکړو د فردي دعوت داسي څه نه ترسترگو کيږي چي په ديني لحاظ د انسان الهي مينه ورباندي خړوبه سي، د اسلام د مبارک دين هره برخه د مسلمانانو لپاره په زړه پوري ده، د خپلي ټولني په حال باندي ځان خبرول او د هغوی لپاره اړين گامونه اخيستل د همدې فردي دعوت په مټ رامنځه کيږي، همدارنگه ددې څېړني اهميت د افرادو نه بلکي د ټولنو په اصلاح او تربيه کولو کي زياته مرسته کولای سي، د اهميت له پلوه ددې څېړني ساری کم ترسترگو کيږي.

ویلاى سو چې ددې څېړنې اهمیت له پامه غورځول به زما په گمان د دین سره بې پروایي وي، او هرڅومره چې مونږ د دین سره نژدې اړیکه ساتو همدا به راته د دنیا او آخرت د نیکمرغيو وسیله وي. د نننۍ ټولنې د ستونزو څخه د خلاصون لار یوازې په دیني اړخ کې ستونزو ته د حل لارې پیداکول دي، ضرورت هم دادی چې خپل په ذهن کې راڅرخېدونکې ستړیا د ټولنې د وگړو سره شریکه کړو ترڅو هغوی ورڅخه گټه واخلي، د اوسنۍ ټولنې د لیکوالانو او څېړونکو پر ذمه یو دروند مسئولیت دی چې همدا مسئولیت بغیر له تحقیق او زحمت اېستلو څخه نه جبرانېږي، د همدې څېړنو پرمټ به وکولای سو خپل مسئولیت پوره اداء کړو.

د څېړنې موخې

دا سمه ده چې د هرې څېړنې لپاره ځانگړې موخې او اهداف وي چې زما ددې څېړنې موخې په دې ترتیب دي:

- ۱: پرتولنه د فردي دعوت تأثیرات د اسلامي شریعت په رڼا کې.
- ۲: د فردي دعوت په وسیله باید انسانان الهې رضا حاصله کړي.
- ۳: د فردي دعوت په عملي کولو سره کولای سو دنیوي او اخروي ستونزې هواري کړو.

د څېړنې پوښتنې

- ۱: ایا د اسلام د مبارک دین په فردي دعوت انسانان مکلف کړي دي؟
- ۲: ایا د فردي دعوت دومره اهمیت دی چې الهې رضا ورباندې حاصله کړو؟
- ۳: څنگه کولای سو د فردي دعوت له لارې د دنیا او آخرت ښیگنې ترلاسه کړو؟

د څېړنې اړوند پخوانیو آثارو ته کتنه

ددې څېړنې ته ورته بله په نمونه ئې شکل نه ده ترسره سوي چې زه ئې یادونه وکړم. بله څېړنه په عربي ژبه ترسره سوي ده چې د (الدعوة الفردية أهميتها، حالاتها، عوامل نجاحها) تر عنوان لاندې د (الدكتور صالح بن يحيى صواب) لخوا ترسره سوې ده. بله څېړنه په عربي ژبه ترسره سوې ده چې د (الدعوة الفردية وأهميتها في تربية الأجيال) تر عنوان لاندې د (عقيل بن محمد بن زيد المقطري) لخوا ترسره سوې ده. همدارنگه په پښتو ژبه په همدې توگه ترسره سوې څېړنې په موندلو هېڅ ونه توانیدلم، پورتنۍ څېړنه که څه هم پرتولنه د فردي دعوت تاثیراتو ته کتنه، تر عنوان لاندې ده ولي یوه برخه ئې زما د څېړنې سره سمون لري، او زما د څېړنې توپیر د هغو سره د پښتو ژبې اړوند دی.

مواد او کړنلاره

دا څېړنه په کتابتوني، استقرائي میتود سره ترسره سوې ده، همدارنگه دا معلومات د لومړي لاس مآخذو تفاسيرو، أحاديثو او صحابه کرامو په اقوالو باندې مشتمله ده او د هر ډول بې اساسه منابعو څخه پکښې ډډه سوي ده.

د خبرني موندني

د دعوت پيژندنه

الف: د دعوت لغوي پيژندنه: دعوۀ د دعا يدعو دعوۀ څخه مشتق دی، اسم ئې الدعوة دی جمع ئې دعاۀ دی، چي په مختلفو معانيو سره راغلی دی: غوښتنه، راتولونه، دعاء، پوښتنه، زمخشري داسي ليکلي دي دعوت فلانا يعني هغه ته مي ور ږغ کړه او هغه مي راوغوښتي. همدارنگه دعاء په معنی د غوښتلو سره راځي لکه څنگه چي الله سبحانه وتعالی فرمايلي دي: [دَعَوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ]. [سورة يونس آية نمبر: 10].

ژباړه: هلته به د هغوی ويناوي داوي: «اې خدايه ته پاک يې!» - د هغوی دعا به داوي. او د هغوی هره وينا به په دي سره پای ته رسيږي: «پوله ثنا او ستاينه يوازي د کائناتو د پالونکي الله لپاره ده.»
باء: د دعوت اصطلاحي پيژندنه: د دعوۀ اصطلاحي تعريف ته که وگورو دوه نوعه تعريفونه لري: لومړی: دعوۀ د اسلام او رسالۀ په معنا دی.

دوهم: دعوۀ د اسلام د دين نشرول او د رسالت اداينې ته ويل کيږي.
د دعوۀ د فضيلت په هکله الله سبحانه وتعالی داسي فرمايلي دي: [دَعَوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ]. [سورة يونس: آية نمبر: 10].

ژباړه: هلته به د هغوی ويناوي داوي: «اې خدايه ته پاک يې!» - د هغوی دعا به داوي. او د هغوی هره وينا به په دي سره پای ته رسيږي: «پوله ثنا او ستاينه يوازي د کائناتو د پالونکي الله لپاره ده.»

دعوت ته زړه ښه کول د انبياء عليهم السلام وظيفه ده چي په دي هکله الله سبحانه وتعالی داسي فرمايلي دي: [قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ]. [سورة يوسف: آية نمبر: 108].

ژباړه: ته دوی ته په ډاگه ووايه: زما لاره خو دغه ده، زه د الله لوري ته دعوت کوم. زه پخپله په پوره رڼاکښي خپله لاره وينم او زما ملگري هم؛ او الله پاک دی، او له مشرکانو سره زما څه اړيکه نشته.
همدارنگه بل آيت مبارک کي داسي صراحت دی: [كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ]. [سورة آل عمران: آية نمبر: 110].

ژباړه: اوس په نړۍ کښي هغه غوره ډله تاسي ياست چي د انسانانو د لارښودني او اصلاح لپاره منځ ته راوړل شوېده، تاسي د ښکۍ امر کوئ او له بديو منع؛ او پر الله ايمان لرئ. که د غو ګتيايانو ايمان راوړی وای؛ نو د همدوی له پاره ښه وه، که څه هم په هغو کښي ځيني د ايمان خاوندان شته؛ خو د دوی زياتره کسان له فرمان څخه سر غړوونکي دي.

د اصطلاحي تعريف اړوند ويلاى سو چي د الله جل جلاله طرف ته رابلل د نيكو او صالحو اعمالو د جملي څخه دي لكه څنگه چي الله جل جلاله فرمايلي دي: [وَالْعَصْرِ (1) إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ (2) إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ]. [سورة العصر: آية نمبر: 1 - 3]. ژباړه: په زمانه قسم دی؛ په يقيني ډول، انسان په لوی تاوان کښي دی، پرته له هغو خلکو څخه چي ايمان يې راوړی او ښه عملونه کوي او يو بل ته د حق نصيحت او د صبر ښودنه کوي.

د فردي دعوۀ فضيلت

د الله سبحانه وتعالی طرفته د رابللو او دعوت فضيلت د پيغمبر صلی الله عليه وسلم د مبارکو آحادیو څخه ثابت دی لكه څنگه چي پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: قال: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورٍ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامٍ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا ». (النيسابوري، ۱۴۲۲).

ژباړه: د ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی چي رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل: څوك چي د الله جل جلاله طرف او ښيگڼي ته بل كس را وبولي او دعوت ورته وكړي په داسي حال كي چي هغه ئې دعوت قبول كړي، د داعي لپاره هم د عمل كوونكي په څېر اجر دی او هم د عمل كوونكي په عمل اجر او ثواب كي هيڅ كمی نه راځي، همدارنگه كه يو كس بل كس د بدي لور ته دعوت كړي او هغه ئې دعوت قبول كړي د همدې داعي لپاره د عمل كوونكي په څير گناه او عذاب سته البته د عمل كوونكي په گناه كښي به هم هيڅ كمی نه راځي. (الصغير، 1408هـ - 1988م).

همدارنگه امام بخاري په خپل كتاب صحيح البخاري كي د دعوت د فضيلت په هكله داسي روايت رانقل كړی دی: قال: عن سهل بن سعد رضي الله عنه : سمع النبي صلى الله عليه وسلم يقول يوم خيبر (لأعطين الراية رجلا يفتح الله على يديه). فقاموا يرجون لذلك أيهم يعطى فغدوا وكلهم يرجو أن يعطى فقال (أين علي). فقيل يشتكي عينيه فأمر فدعي له فبصق في عينيه فبرأ مكانه حتى كأنه لك يكن به شيء فقال نقاتلهم حتى يكونوا مثلنا؟ فقال (على رسلك حتى تنزل بساحتهم ثم ادعهم إلى الإسلام وأخبرهم بما يجب عليهم فوالله لأن يهدي بك رجل واحد خير لك من حمر النعم). (الجعفي، 1407 - 1987).

ژباړه: د سهل بن سعد رضي الله عنه څخه روايت دی چي ما د رسول الله صلی الله عليه وسلم څخه واوریدل: د خيبر په ورځ ئې وفرمايل: زه به بيرغ هغه چا ته ورکړم کوم څوک چي د هغه په سبب الله سبحانه وتعالی فتح راوړي، کله چي صبا سهار سو ټول منتظر وو چي بيرغ هغه ته ورسېري، بيا ئې وفرمايل چي علي رضي الله عنه چيري دی؟ هغوی وويل: هغه د سترگو نارغی باندي اخته دی، بيا ئې وفرمايل هغه را وغواړئ کله چي هغه را ورسیدی پيغمبر صلی الله عليه وسلم د هغه پر سترگو خپلي مبارکي لاړي و موبلي او سترگي ئې د پخوا په شان رکي روغي سوي، بيا ئې وويل: مونږ به تر هغو

ددوی سره وجنگېږو چې زموږ په شان سي؟ بيا پيغمبر صلی الله عليه وسلم ورته وفرمايل: تر هغو انتظار سه چې د هغوی سيمي ته ورسېږئ کله چې ورسيدلاست بيا ئې اسلام ته راوبلئ او هغه څه ورته بيان کړئ چې پر دوی واجب دي، ځکه چې په خدای قسم که ستا سو له لاري يو سړی هم هدايت سي او مستقيمه لاره ومومي نو دا ستا لپاره د سرو اوښانو څخه غوره ده.

د فردي دعوت اهميت

د الله سبحانه وتعالی طرفته فردي دعوت (راېل) د زيات اهميت درلودونکی دی چې په هکله ئې الله سبحانه وتعالی داسي فرمايلي دي: [وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ]. [سورة آل عمران: آية نمبر: 104].

ژباړه: په تاسي کښي بايد څه خلک هرو مرو داسي وي چې د نېکۍ لوري ته بلنه وکړي، په ښو امر وکړي او له بدو منع وکړي. کوم خلک چې دا کار وکړي هغوی به بريالي سي.

همدارنگه بل آيت مبارک کي داسي فرمايلي دي: [ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ]. [سورة النحل: آية نمبر: 125].

ژباړه: [اې پيغمبره (صلی الله عليه وسلم)]، د خپل رب د لاري په لوري په حکمت او غوره نصيحت سره بلنه ورکړه، او له خلکو سره په داسي ډول مباحثه وکړه چې ډېره غوره وي. ستا پروردگار ډېر ښه پوهيږي چې څوک د هغه له لاري څخه اووښتی دی او څوک پرسمه لاره برابر دی.

د پيغمبر صلی الله عليه وسلم د احاديثو په رڼاکي وياړی سو چې د فردي دعوت اهميت ډېر زيات دی چې په هکله ئې داسي ارشاد دی: قَالَ: عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الْوَلِيدِ بْنِ عُبَادَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ بَايَعَنَا رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي الْعُسْرِ وَالْيُسْرِ وَالْمَنْشَطِ وَالْمَكْرَةِ وَعَلَى أَثَرَةٍ عَلَيْنَا وَعَلَى أَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ وَعَلَى أَنْ نَقُولَ بِالْحَقِّ أَيْمًا كَمَا لَا نَخَافُ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَائِمًا. (النسائي، 1411 - 1991).

ژباړه: د عبادۀ بن وليد رضي الله عنه څخه روايت دی چې هغه د خپل نيکه څخه روايت کوي وايي مونږ د پيغمبر صلی الله عليه وسلم سره په امر منلو، سختي او اساني، فعاليت او جبر حالت کي اطاعت کولو باندي بيعت وکړ، همدارنگه کله چې نورو ته پر مونږ باندي ترجيح ورکول کيږي مونږ به ستاسو امر منلو ته تيار يو، هيڅ شخړه به نه کوو او حق به وایو، د الله جل جلاله په لار کي به د هيڅ ملامتيا پروا نه ساتو.

نن ورځ که کفري نړۍ ته متوجه سو ټول هغه وسايل ئې په خپل واک کي دي چې د هغو په وسيله د يو اعلان په واسطه کولای سي په ميليونونو هغه کسان چې د شهوت د کمزوري غريزي ښکار دي تر تاثير لاندي راولي ږغزي رسنۍ، تصويري رسنۍ او چاپي رسنۍ ټولي د هغوی د خپلو اهدافو ترلاسه کولو لپاره په کار اچوي چې دهغوی ددې کړنې څخه مسلمانانو ته په کار ده د فردي دعوت چې د هر

مسلمان وجیهه ده گټه واخلي او د اسلام د مبارک دین په خپرولو کې ورسره مرسته وکړي، ترڅو ددې طوفاني سوي بېړۍ چې د مسلمانانو غفلت او ناخبري ده د سمندر تر څنډو په ډېر مهارت سره ورسوي، مسلمانان چې د نړۍ په هر گوټ کې اوسېږي دا نې مسئولیت او حق دی چې د اسلام د دین د خپرولو لپاره د فردي دعوت څخه گټه واخلي، که وگورو داسې ډېر انسانان سته چې فحشا او منکراتو ته لمن وهي او هغه په ټولنه کې د خپل وس مطابق نشروي د داسې اباطیلو د نشرولو د مخنیوي لپاره یوازینی وسیله د فردي دعوت ترسره کول دي، فردي دعوت د انساني فطرت یوه ځانگړنه ده چې باید په آزاد شکل ورڅخه گټه واخلو.

د فردي دعوت فائدي

انفرادي دعوت د ټولنیز دعوت پرتله د پرمختگ لپاره یوه ښه وسیله ده، د زیاتو اړخونو څخه ځان ساتي او په یوه ځانگړي موضوع باندې متمرکزه نه وي، ټولنیز دعوت د فردي دعوت په څېر نه دی چې د هر انسان نیمگړتیاوي یو په یو حل کړي، انفرادي دعوت د ډېرو نیمگړتیاوو لرونکو انسانانو لپاره د ستونزو د حل په موخه گټور تمامیدای سي، انفرادي دعوت د هغو لارښوونو عملي کولو تطبیق ته زمینه برابروي چې اشخاصو ته ورکړل سوي دي، انفرادي دعوت کولای سي ټول هغه شکونه او څرگندونې چې د خلکو په غوږونو کې راڅرگندېږي له منځه یوسي، د انفرادي دعوت له لارې زیات اسلامي اصول په ښه جدیت سره ترسره کیدلای سي، د انفرادي دعوت له لارې حق د هغو کسانو تر غوږونو پورې رسول کیدای سي چې هغوی له پامه غورځول سوي دي او د خلکو سره له ناستي څخه ئې مخ اړولی دی، دا ډول دعوت د بلل سویو کسانو په شمیر کې د پام وړ زیاتوالی په چټکۍ سره راوستلای سي، همدارنگه د فردي دعوت له لارې افراد له نژدې څارل کیدای سي چې په ټولنیز دعوت کې دا کړنه ناشوني ده، دا ډول تبلیغ دومره زیاتي پوهي ته اړتیا نلري لکه څنگه چې په رسونه او تبلیغ کې حکمت ته اړتیا لري او دا د هغو کسانو لخوا ترسره کیدای سي چې د دعوت او تبلیغ سره مینه ولري، انفرادي دعوت زیات تکلیف ته اړتیا نلري د هر انسان لخوا په خپل کاري چاپیریال کې په اسانۍ سره ترسره کیدلای سي لکه یو کارمند په خپل دفتر کې، زده کړیال په خپل ښوونځي کې او کسب کار د خپل کسب په کار ځای کې.

د فردي دعوت (تبلیغ) حالات

مونږ نه یوازي داچې هرکله باید په ټولنیز دعوت او تبلیغ باندې تمرکز وکړو بلکې زیات داسې وختونه مونږ مجبور یو چې باید په انفرادي دعوت باندې کار وکړو او د خلکو نیمگړتیاوي ورپه گوته کړو، که څه هم ټولنیزه بلنه اسانه ده او هم ئې پیروان زیات دي مگر دلته غواړو د ځینو هغو قضیو یادونه وکړو چې فردي دعوت پکښې کارول سوی دی او مثبه پایله ئې لرلې ده.

۱: ځیني افراد په اجتماعي شکل سره د دعوت یا هم رابللو تگلاره نه خوښوي او نه هم غواړي چې د داسې کسانو په مخ کې هغه ته دعوت ورکړل سي او یا هم په داسې اجتماعي شکل سره نه غواړي د

خلکو په منځ کي ورته د بل کس لخوا دعوت ورکړل سي دده خپل طبيعت هم داسي وي چي بايد په يوازي والي او تنهائي کي ورته لارښووني وکړل سي ترڅو دعوت قبول کړي په داسي حالت کي پر داعي باندي حتمي ده چي په انفرادي شکل سره دعوت مخته يوسي.

۲: د بد اخلاقه خلکو له ملگرتيا ځان ساتنه

د چاپيريال تاثير په انسانانو باندي مختلف دی کله چي د انسانانو ناسته پاسته په ښه چاپيريال کي وي هله به د نورو حالات هم د انديښني وړ نه وي، پغمبر صلی الله عليه وسلم د انسانانو حالات داسي بيان کړي دي: قال: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ الْمَرْءُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ. (حنبل، 1420هـ، 1999م).

ژباړه: ابو هريره رضي الله عنه د پيغمبر صلی الله عليه وسلم څخه روايت کړي چي رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل: هر انسان د هغه د ملگري په دين دی يعني که چيري د يو چا حالت ځان ته معلومول غواړئ د هغه د ناستي پاستي ملگرو ته پام وکړئ چي څنگه خلک دي.

د پيغمبر صلی الله عليه وسلم ددې قول څخه داسي څرگندېږي چي انسانان بايد د ښو اخلاقو او ديني تربيتي درلودونکو انسانانو سره خپل ژوند تير کړي ځکه دده په ژوند باندي مثبت تاثير لري، اوس واضح او څرگنده سوه چي د انفرادي دعوت لپاره دا ښه موقع ده چي بايد انسانان د غوره اخلاقو درلودونکو پوهانو سره و اوسېږي.

۳: د بلونکي رواني حالت په نظر کي نيول:

د دعوت په وړاندي يو له خنډونو څخه د هغو کسانو کرکه ده چي له خطيبانو او هغو کسانو څخه کرکه کوي چي په ايمان باندي ولاړ دي، دا اشخاص ممکن د شيطان لخوا نيول سوي وي، حقيقت ښه درک کولای سي مگر د تکبر او ضد له امله له هغه څخه مخ اړوي او يا هم ممکن دوی د خپل مزاج څخه د اړولو په سبب نه غواړي چي دعوت قبول کړي، داسي اشخاص رابلل عامو وعظونو او نصيحتونو ته ستونزمن دي، اوس بايد داعي په انفرادي شکل ددوی سره ځان ښکيل کړي، وروسته که الله تعالی غوښتي وه او دوی سمې لاري ته برابر سوه کيدلای سي په عامو درسونو کي برخه واخلي.

۴: د افرادو نيمگړتياوي په گوته کول:

ځيني اشخاص ممکن نيمگړتياوي ولري او له همدې امله دا مسائل د ډله ايز بلنې په دوران کي نسي حل کيدلای بلکه واعظ بايد د انفرادي بلنې څخه کار واخلي ترڅو ددې مسئلو په اړه د هغه کس سره بحث وکړي چي رابلل کيږي او هغه ته ئې واضح کړي.

د فردي دعوت د کاميابي اسباب

د فردي دعوت د کاميابي لپاره ځيني اسباب موجود دي چي بايد ورڅخه يادونه وکړم:

۱: د الله جل جلاله لپاره اخلاص

کله چي غواړو عبادات مو قبول سي دوه اساسي شرطونه بايد په نظر کي ونيسو:

أ: اخلاص. ب: د پیغمبر صلی الله علیه وسلم پیروي.

د دعوت د اصولو څخه یو مهم او تر ټولو غوره اساس دادی چې داعي باید په خپل فردي او ټولنیز دعوت سره خاص د الله سبحانه وتعالی رضا ترلاسه کول هدف وي که چیري ریا او ځان بنودنه پکښي وي بیا ددې دعوت پایله مثبت نه بلکي منفي لور ته ور گرځېدل دي لکه څنگه چې په دې هکله الله سبحانه وتعالی داسي فرمایلي دي: [وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ]. [سورة البينة: آية نمبر: 5].

ژباړه: او هغو ته پرته له دې بل هېڅ حکم نه ؤ ورکړ شوی چې: د الله بندگي وکړي. همدارنگه الله سبحانه وتعالی بل آیت کي داسي فرمایلي دي: [فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا]. [سورة الکهف: آية نمبر: 110].

ژباړه: نو څوک چې له خپل پروردگار سره د یوځای کیدو په هیله وي، هغه ته په کار ده چې ښه عمل وکړي او په بندگۍ کي له خپل رب سره بل څوک شریک نکړي.

کله چې داعي خپل دعوتي چاري یوازي د الله جل جلاله د خاص رضا ترلاسه کول مطلب وي او د رابلونکو لپاره د هغوی اصلاح وي او خپل استقامت ئې هدف وي الله سبحانه وتعالی د داعي لپاره دومره اجر او ثواب ورکوي لکه څنگه چې د داعي لخوا د اسلام دین ته رابلل سوي کس نېکه او غوره کړنه ترسره کوي چې په دې هکله رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: قال: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورٍ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامٍ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا ». (القزويني).

ژباړه: څوک چې د هدايت طرفته بلنه ورکوي هغه ته به د هغو کسانو په څېر اجر ورکړل سي چې د هغه پیروي کوي، پرته له دې چې د دوی اجر ونه کم کړي، او څوک چې گمراهي ته بلنه ورکوي هغو ته به د هغو کسانو په څېر سزا ورکړل سي چې د هغه پیروي کوي، پرته له دې چې د دوی گناهونه کم کړي.

۲: د الله په خاطر په چا احسان نه کول:

د دعوت یو بل په زړه پوري اصل دا هم دی چې داعي باید په خپل فردي دعوت سره په هېڅ چا باندي احسان ونکړي يعني دده ټولي کړنې باید د الهې رضا ترلاسه کول او د الله سبحانه وتعالی څخه اجر غوښتل وي کله چې دا ټولي کړنې د الله جل جلاله د رضا لپاره وي بیا به د مثبتې پایلي ترلاسه کول ورته ستونزمن نه وي او یوازي به خپله عاجزي الله جل جلاله ته وړاندي کوي او په عاجزي کولو سره به خپلي جائزي غوښتي ترسره کوي ځکه د دعاء غوښتلو ډېري فائدي دي چې په هکله ئې د رسول الله صلی الله علیه وسلم دا قول راتقلو: قال: عن النعمان بن بشير عن النبي -صلى الله عليه وسلم- قال « الدعاء هو العبادة (قَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ) ». (السجستاني، (—).

ژباړه: د نعمان بن بشير څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: دعاء (غوښتنه) عبادت دی، بيا يې وويل ستاسي رب جل جلاله وايي ما و بولئ زه به ستاسي دعاوي قبولي کړم. داعي بايد په دې باندي وپوهېږي چې نصرت او کومک کونکي يوازي او يوازي الله سبحانه وتعالى دی چې داعي به په خپلو اهدافو کي د کاميابي لوړو پوړيو ته رسوي لکه څنگه چې الله سبحانه وتعالى فرمايي: [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ]. [سورة محمد: آية نمبر : 7].

ژباړه: اې مؤمنانو که تاسي د الله (د دين) سره مرسته وکړئ، نو هغه به ستاسي سره مرسته وکړي او ستاسي قدمونه به کلک کړي.

همدارنگه په صحيح ابن حبان کي د ابوهريرة رضي الله عنه څخه روايت دی چې نبي کريم صلى الله عليه وسلم داسي وفرمايل: قال: عن أبي هريرة - رضي الله عنه - ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - : ((إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ : مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا ، فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ ، وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ ، كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ (2) بِهَا ، وَرَجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا وَإِنْ سَأَلَنِي أُعْطِيْتُهُ ، وَلَكِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأَعِذْنَهُ)) . (البستي، 1414 - 1993).

ژباړه: د ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: الله سبحانه وتعالى داسي فرمايلي دي: څوک چې زما د دوستانو سره دښمني وکړي زه د هغه سره د جگړي اعلان کوم، زما بنده د هغه څه پرته چې ما ورباندي فرض کړي دي نه نژدي کيږي، او زما بنده په نفلي کارونو سره زما سره نږدي کيږي تر هغه څه چې زه ورسره مينه وکړم، کله چې زه ورسره مينه لرم، زه د هغه غوږ سم چې هغه ئې اوري، زه د هغه سترگه سم چې هغه يې ويني، د هغه لاس سم چې هغه ئې نيسي، او د هغه پښه سم چې هغه پري گرځي، که هغه زما څخه څه وغواړي زه به ئې خامخا ورکړم، او که هغه په ما باندي د کوم شي څخه پناه وغواړي زه به خامخا پناه ورکړم.

په ننۍ زمانه کي چې د اسلام او مسلمانانو په وړاندي د کفري نړۍ دشر او فتنو خپرولو لړۍ ورځ تربلي په پراخيدلو ده د داعيانو د کاميابي راز تنها په الهي نصرت او الهي ميني سره ځان سمبالولو سره ترلاسه کيدلای سي چې په دې هکله الله سبحانه وتعالى پيغمبر صلى الله عليه وسلم ته داسي فرمايلي دي: [يَا أَيُّهَا الْمُؤْمَلُّ (1) قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا]. [سورة المزمل: آية نمبر : 1 ، 2].

ژباړه: اې (په جامو کي) ځان غښتونکيه، ويده کيدونکيه! شپه په لمانځه کښي په ولاړي تېره کړه خوکه.

همدارنگه پيغمبر صلى الله عليه وسلم ابن عباس رضي الله عنهما ته داسي وصيت وکړ: قال: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ أَنَّهُ حَدَّثَهُ أَنَّهُ رَكِبَ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا غُلَامُ إِنِّي مُعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ احْفَظْهُ اللَّهُ يَحْفَظْكَ اللَّهُ تَجِدْهُ تَجَاهَكَ وَإِذَا سَأَلْتَ فَلْتَسْأَلِ اللَّهَ وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ

لَكَ وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَيَّ اَنْ يَصْرُوكَ لَمْ يَصْرُوكَ اِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللّٰهُ عَلَيْكَ رَفَعْتَ الْاَقْلَامَ وَجَعْتَ الصُّحُفَ .
(الترمذي).

ژباړه: د عبدالله بن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دی چې وئې فرمايل: زه يوه ورځ د رسول الله صلى الله عليه وسلم شاته په سورلي باندي کښيناستم رسول الله صلى الله عليه وسلم راته وفرمايل: اي ځوانه! زه به تاسي ته ځيني کلمات در زده کړم، د الله جل جلاله څخه و وېرېره هغه به ستاسو ساتنه وکړي، د الله جل جلاله څخه و وېرېره هغه به تر هر څه د مخه ومومي، او کله چې ته سوال او غوښتنه کوي له الله جل جلاله څخه ئې وغواړه، او کله چې مرسته غواړي د الله جل جلاله څخه ئې وغواړه، په دې هم و پوهېږه که ټول امة ستا د گټې لپاره را جمع سي نو تاته به گټه ونه رسوي، مگر هغه څه چې الله جل جلاله ستا لپاره ليکلي وي، او که دوی ټول سره راجمع سي تر څو تاته زيان ورسوي، نو تاته هيڅ زيان نسي رسولای مگر هغه څه چې الله جل جلاله ستا په وړاندي مخکي له مخکي ټاکلي وي، اسناد او قلمونه پورته سوي دي او پاني وچي سوي دي.

دا پورتنی وصيت يوازي تر عبدالله بن عباس رضي الله عنهما پوري نه دی ځانگړی بلکي د ټول اسلامي امت لپاره تر قيامت پوري دی، د داعي لپاره د ضرور او لازمي ده چې د پيغمبر صلى الله عليه وسلم په سنتو باندي ټينگي منگولي ولگوي او داسي ورباندي حريص وي لکه څنگه چې يو کس د ناروغ لپاره د دوا ورکولو په وخت باندي ټينگار کوي ترڅو پر خپل وخت باندي د ناروغ درملنه ترسره سي.

۳: علميت لرل

د داعي لپاره د شرعي علم ضرورت د الله جل جلاله په سبب ډېر زيات دی لکه څنگه چې د يو مجاهد لپاره په جگړه کي د سلاح ضرورت سته همدارنگه د داعي لپاره شرعي علم هم همداسي ضروري او لازمي دی ترڅو وکولای سي د الله سبحانه وتعالی د دين ساتنه ورباندي وکړي او دا ساتنه بغير د همدې سلاح څخه ناممکنه ده، ځکه خو بايد ووايو چې د را بلل سوو کسانو لپاره د داعي علميت لرل يوه اړينه مسئله ده، که څه هم مونږ مخکي وويل چې په فردي دعوت کي د زيات علم درلودلو ته د ټولنيز دعوت پرتله ضرورت نسته، د داعي لپاره د شرعي علم ترلاسه کولو ضرورت دادی چې وخت په وخت بايد د علماء کرامو سره کښيني او د هغوی سره خپله رابطه جاري وساتي تر څو د خپل علميت کچه ورځ تربلي زياته کړي ترڅو مثمرت ئې لازيات سي.

۴: منظم پلان لرل

ځيني داعيان دي چې د الله جل جلاله د دين په سبب زيات زحمت کاږي اصلاحي دعوتونه ترسره کوي مسلمانانو ته وخت په وخت خطبي او وعظونه ترسره کوي مگر ددې باوجود ئې پايلي او لاسته راوړني د زيات پام وړ نه وي دهغوی علت هم دادی چې منظم کاري او د زماني سره سم پلان نه لري، داعي باندي حتمي ده چې خپل تمرکز د هغه انسانانو لوري ته وگرځوي کوم چې دعوت ته ضرورت لري او ورته پام کوي په ځانگړي توگه هغه کسان چې د الله جل جلاله رضا حاصلول ئې د ژوند تر

ټولو ستر هدف وي، همدارنگه که مونږ د پيغمبر صلى الله عليه وسلم د مکي دور دعوتي چارو ته توجه وکړو پيغمبر صلى الله عليه وسلم هغو کسانو ته په لومړي سر کي بلنه ورکړل چي هغوی د قوم مخور او مشران وه ځکه خو ئې د ورځي په تيريدو سره وکولای سوه چي زياتي لاسته راوړني ولري او په لنډ وخت کي د اسلام دين خپور او نشر کړي، ښکاره مثال ئې د پيغمبر صلى الله عليه وسلم کوشنېن د عمر بن الخطاب رضي الله عنه په اسلام را وړلو متمرکز وو چي په هکله ئې پيغمبر صلى الله عليه وسلم داسي فرمايل: [اللهم أعز الاسلام بأحد العمرين]. اي الله جل جلاله ته د اسلام دين ته په يوه د عمرينو قوه او عزت ورکړي چي (عمر بن الخطاب، ابوجهل عمرو بن هشام) وو، چي په هکله ئې د عبدالله ابن مسعود رضي الله عنه څخه په بخاري شريف کي داسي روايت رانقل سوی دی: قال عبد الله : ما زلنا أعزة منذ أسلم عمر. (البیهقي أ. ب. ج. 1414 - 1994).

ژباړه: عبد الله بن مسعود وفرمايل: د کوم وخت راهيسي چي عمر رضي الله عنه ايمان قبول کړی دی مونږ هيڅ د مشرکانو څخه ويره او ډار نه دی احساس کړی او قوه مو تر لاسه کړی دی.

همدا سبب وو چي پيغمبر صلى الله عليه وسلم ته د الله جل جلاله لخوا د ابن أم مكتوم په هکله خبرداري ورکړل سو او هغه متوجه کړل سو چي په هکله ئې الله سبحانه وتعالى داسي وفرمايل: [عَبَسَ وَتَوَلَّى (1) أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى (2) وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّه يَزَكَّى]. [سورة عبس: آية نمبر: 1 - 3].

ژباړه: (محمد صلى الله عليه وسلم) وچولی (تندی) يې تريو کړ او مخ يې واړوه؛ په دې خبره چي هغه ړوند (عبدالله) ورته راغی. (د محمد صلى الله عليه وسلم او د قريشو د مشرانو ترمنځ يې خبري پرې کړې). [اي پيغمبره (ص)! ته څه خبر يې کيدای شي چي هغه (ړوند) پاک شي.

بل آيت مبارک کي الله سبحانه وتعالى داسي فرمايلي دي: [وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا]. [سورة الكهف: آية نمبر: 28].

ژباړه: او خپل زړه د خلکو په ملگرتيا ډاډه کړه، چي د خپل روزونکي، پالونکي، واکوال د خوښې غوښتونکي، سهار او ماښام هغه ته بلنه ورکوي. او له هغو څخه هيڅکله سترگي مه اړوه. ايا ته د دنيا ښکلا خوښوي؟ د يو داسي چا اطاعت مکوه چي د هغه زړه موږ له خپل ياد څخه غافل کړی دی او د خپل نفس پيروي يې غوره کړي ده او کړنلاره يې په افراط او تفريط باندي ولاړه ده.

۵: خپلوان رابلل

د پيغمبر صلى الله عليه وسلم څخه مونږ ته يوه ښه تگلاره را پاته ده ترڅو د هغې په پياده کولو سره وکولای سو لومړی خپلوانو ته بلنه ورکړو او دهغوی څخه ئې پيل کړو چي په دې هکله الله جل جلاله پيغمبر صلى الله عليه وسلم ته داسي وفرمايل: [وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ]. [سورة الشعراء: آية نمبر: 214].

ژباړه: خپل ډېر نژدې خپلوان (د الله د عذاب څخه) و وېروه.

د داعي لپاره ترټول مهمه او جدي پاملرنه داده چې بايد خپلوانو ته مراجعه وکړي ترڅو هغوی د عوت ومني او همدارنگه د ستونزو پر مهال د داعي مرستندوی او دهغوی حق اداکړل سوی وي.

۶: ټولو اشخاصو ته پاملرنه

د انفرادي دعوت په لړۍ کې بايد داعي د هر شخص لپاره ځانگړي توجه وکړي ترڅو دهغه پام ځان ته راجلب کړي.

۷: تدريجي دعوت

د داعي لپاره دا نه ښايي چې په لومړي ځل دي يو کس ته دعوت ورکړي او خامخا دې ئې هغه قبول کړي بلکې په څو څو ځله دې دعوت ورته وکړي تر څو هغه ددې لاري مل پاته سي، ځکه که داعي غواړي چې په لومړي ځل دي د هغه دعوت ومنل سي دا د نبوي سنتو او تگلاري خلاف ده، چې مونږ ئې د نبوي دور په هکله ويلاى سو چې په لومړي دور چې مکي دور دی لومړی عقايد، بيا څه زمانه وروسته روژه، بيا زکاة وروسته حج کولو باندې احکام وضع سوه، الله سبحانه وتعالى د شرابو حرمت په لومړي وار نه دی منع کړی بلکې په تدريجي شکل سره ئې حراموالی راغلی دی: [وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ]. [سورة النحل: آية نمبر 67].

ژباړه: په همدې ډول موږ د خرماوو او انگورو د مېوو له شپږو څخه هم يوشی په تاسي څښو چې تاسي د نيشې مواد هم ورڅخه جوړوئ او پاکه روزي هم. په باوري ډول په دې کې له پوهي څخه د کار اخيستونکو لپاره يوه نښانه ده.

بيا الله جل جلاله دا آيت نازل کړ: [يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا]. [سورة البقرة: آية نمبر: 219].

ژباړه: خلک ستا څخه پوښتنه کوي چې: «د شرابو او جوارۍ (قمار) څه حکم دی؟» ورته ووايه: په دواړو کېني لويه گناه ده، که څه هم د خلکو لپاره به څه گټه هم پکښي وي، خو گناه ئې له گټي څخه ډېره زياته ده.

د هغه وروسته الله جل جلاله بل حکم نازل کړ: [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ]. [سورة النساء: آية نمبر: 43].

ژباړه: اې مؤمنانو! کله چې تاسي د نشې په حالت کېني ياست، نو لمانځه ته مه نژدي کيږئ، لمونځ بايد په داسي حال کېني وکړئ چې تاسي پوهيږئ چې څه وايست.

په وروستي ډول سره الله جل جلاله دا حکم نازل کړ: [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ]. [سورة المائدة: آية نمبر: 90].

ژباړه: اې مؤمنانو! په يقيني توگه شراب، جواړي (قمار)، درشلې (بتان) او د فال نيولو غشي ټول ناولي او شيطاني کارونه دي. له هغو څخه ډډه وکړئ، هيله ده چې تاسي ته به بری درپه برخه شي.

داعي بايد د مدعو (رابلونکي) حالت په نظر کي ونيسي تر څو هغه ته د تکليف احساس پيدا نسي .
داعي ته نه ښايي چي مدعو ته دومره تکليف ورسيري چي بيا دعوت منلو ته چمتو نه وي .

۸: د بلني وړ کس لپاره مناسب چاپيريال برابول

لکه څنگه چي مو مخکي يادونه کړي وه چي چاپيريال د انسان پرحالت باندي تاثير لري ځکه خو بايد د دعوت پرمهال د مدعو لپاره ځانگړی او غوره چاپيريال انتخاب کړل سي .

۹: په نصيحت کي ميانه روي

داعي چي کله د اسلام د دين په هکله چاته بلنه ورکوي بيا ميانه روي اختيار کړي همدارنگه په ناست مجلس کي بايد هغه کس چي د داعي هدف دی زيات کتل ورته ونکړي ، داعي بايد متمرکز وعظ او نصيحت وکړي داسي نه چي پر رابلونکو کسانو باندي تکليف سي .

۱۰: ډالۍ

د پيغمبر صلی الله عليه وسلم څخه ثابته ده چي داسي ئې وفرمايل : يقول في قول النبي صلى الله عليه وسلم : قال : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- : «لَوْ أَهْدَى إِلَى ذِرَاعٍ لَقَبِلْتُ وَكَو دُعِيتُ إِلَى كُرَاعٍ لَأَجَبْتُ» . (البيهقي، 1344 هـ).

ژباړه: د ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی چي پيغمبر صلی الله عليه وسلم وفرمايل: که يو څوک ماته د حيوان ښنگری چي د پښي په وروستی برخه کي هلوکي ته ورته ځای دی هغه به هم قبول کړم.

داعي بايد بخل ونکړي ځکه همدا تحفه ده چي د انسانانو ترمنځ محبت او ورور گلوي رامنځته کوي که څه هم ډېر لږ څه وي ، يعني هديه ورکول د داعي لخوا رابلونکي کس ته په دې معنی نه دي چي د داعي رابطه ورسره مخکني وه بلکي د يو نوي کس د راجلبولو په موخه بايد ډاډرانه ترسره سي .

۱۱: رفق او نرمي

داعي بايد د رابلونکو سره نرمي وکړي او غوره چلند ورسره وکړي ترڅو هغوی د اسلام د دين قبلولو لپاره لار هواره کړي لکه څنگه چي په دې هکله الله سبحانه وتعالی داسي فرمايلي دي: [فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى] . [سورة طه: آية نمبر : 44].

ژباړه: له هغه سره په نرمۍ خبري وکړئ ، ښايي چي هغه نصيحت ومنې يا و وېرېږي .

همدارنگه د احاديثو څخه هم د نبي عليه السلام رفق او نرمي ثابته ده لکه څنگه چي په دې روايت کي ئې يادونه کوو: قال: أن أبا هريرة قال قام أعرابي فبال في المسجد فتناوله الناس فقال لهم النبي صلى الله عليه وسلم (دعوه وهريقوا على بوله سجلا من ماء أو ذنوبا من ماء فإنما بعثتم ميسرين ولم تبعثوا معسرين) . (الجعفي، 1407 - 1987).

ژباړه: ابو هريره رضي الله عنه فرمايلي دي: چي يوه ورځ په مسجد کي يوه اعرابي متيازي وکړي ، خلکو غوښتل چي هغه ورتي او پرهغه باندي ئې په لوړ آواز سره نغري کړي ، مگر پيغمبر صلی الله عليه وسلم

هغوی ته وفرمایل: هغه پرېږدئ او هېڅ مه ورته وایاست دهغه پرېولو باندي یوه لوټه اوبه وشیندئ او هغه ومینځئ مونږ آسانی کوونکي رالېږل سوي یو نه سختي کوونکي. داعي باید اسلام ته رابلونکو کسانو سره نرمي او ښه چلند وکړي او خپلوانو ته لومړیتوب ورکړي.

۱۲: تیرو کړنو ته نه پاملرنه

کله چی یو کس غواړي چاته دعوت ورکړي د هغوی غلطی او تیري ستونزي ورته بیانوي په داسي حال کي چي دا غوره کړنه نه ده باید ورته د هغوی د تیرو نیمگړتیاوو په هکله هېڅ هم ونه ویل سي ځکه اوس هغه توبه گار سوی دی او توبه ئې اېستلي ده نور د هغه حساب د الله سبحانه وتعالی سره دی ان شاء الله چي ټول گناهونه به ئې بخښل سوي وي.

۱۳: د مختلفو وسائلو او تگلارو غوره کول

داعي باید په خپلو وسائلو، تگلارو او همدارنگه د وخت تغیر ته پام وکړي باید د مختلفو لارو چارو څخه کار واخلي تر څو د رابلونکو لپاره سر درد جوړ نسي او مثبتة پایله ترلاسه کړي.

بحث او مناقشه

ددې څېړني عنوان پرتولنه د فردي دعوت تأثیراتو ته کتنه په اړه ترسره سوي څېړنه دا روښانه کوي چي دا موضوع د اسلامي شریعت له بنسټیزو موضوعاتو څخه ده چي په ټولنه باني يې تأثیرات مثبت او ډېر زیات دي، څېړنه دا ښيي چی ددې دعوت چي فردي دعوت دی د ټولني په اصلاح کولو کي مثبت رول لري، ددې دعوت گټه نه یوازي داچی هماغه فرد ته رسیږي بلکي د ټولني ټول اقشار ورسره هوسا او د آخروي ژوند په طرف متوجه کوي، په دې برخه کي زیاتي لیکني سوي دي، چي هر لیکوال د خپل منهج او تگلاري مطابق نوموړي موضوع تشریح او ترتیب کړي ده، او په دې برخه کي د خپلي ټولني ستونزو ته په کتلو د فردي دعوت لاري چاري ذکر کړي دي، مونږ هم د خپلي ټولني د ستونزو په پام کي نیولو سره د فردي دعوت اړوند موارد په ساده پښتو ژبه سره روښانه کړي دي. د تحقیق له نتایجو څرگندېږي چی هر مؤمن باید دعوتي چاري په چټکۍ سره پرمخ یوسي، او همدارنگه د داعي لپاره داهم ضروري ده چي کوم شرایط د ده لپاره ټاکل سوي باید لومړی په هغه خان ملبس کړي، فردي دعوت د ټولني د سمون تضمین کوي.

په څېړنه کي پرتولنه د فردي دعوت تأثیراتو ته کتنه په ښه توگه سره بیان سوی دی یعني پرتولنه د فردي دعوت تأثیرات ډېر زیات دي. په څېړنه کي د فردي دعوت گټي بیان سوي دي چی د اسلامي شریعت په رڼاکي ورته بیان سوي دي، دا څېړنه تحلیلي او توصیفي ده مگر بیا هم ځيني محدودیتونه لري هغه داچی د پخوانیو مصادرو او مراجعو څخه استفاده سوي. د اسلامي ټولني ټول مسلمانان کولای سي د فردي دعوت لاري چاري غوره کړي او گټه ورڅخه واخلي.

پایله

د څېړني پایله په لاندې څو ټکو کي ذکر کوو:

- ۱- پرتولنه د فردي دعوت تأثيراتو ته کتنه يوه مهمه چاره ده چي بايد ورته زياته پاملرنه وسي، ترڅو مو په خپلي ذمي فارغه کړي وي.
- ۲- په اسلامي شريعت کي د دعوت لپاره متبي رانغښتل د قرباني په معنی دي چي بايد هر څوک دا کړنه ترسره کړي.
- ۳- پرتولنه د فردي دعوت تأثيراتو ته کتنه د ټولني د ستونزو لپاره حل لاره ده.
- ۴- فردي دعوت ته بايد هر انسان مخه کړي او دا يي مسئوليت دی.
- ۵- د فردي دعوت اصول هم دادي چي بايد په ټولو باندې مخته يو وړل سي.
- د ژوند په ټولو اړخونو کي بايد د عوتي چاري ترسره سي حتی د کور څخه نيولي آن تر ټولني پوري.

وړاندیزونه

- هره څېړنه ځانگړي وړاندیزونه لري، زموږ د څېړني وړاندیزونه په لاندې ډول سره دي:
- ۱- خطيبان او دعوتگران بايد دعوتي چارو ته پاملرنه وکړي؛ ځکه دعوتي چاري د هر مسلمان لپاره اړيني دي.
 - ۲- پرتولنه د فردي دعوت تأثيراتو ته کتنې اړوند څېړنکي بايد لا زياتي ليکني وکړي، ددې کړنې ترسره کول زيات مهم دي.
 - ۳- ټول مسلمانان يو په بل باندې حق لري تر څو د نيکي لاري لارښووني ورته وکړي.

اخځليکونه

القرآن الكريم

- ۱: البستي، م. ب. (1414 - 1993). صحيح ابن حبان بترتيب ابن بلبان (۱۸ ټوک). بيروت: مؤسسة الرسالة.
- ۲: البغوي، ش. ا. (1403هـ - 1983م). الحسين بن مسعود البغوي (۱۵ ټوک). بيروت: المكتب الإسلامي - دمشق.
- ۳: البهوتي، م. ا. (ج: ۶، ص: ۳۶۰). كشف القناع (ج: ۶ ټوک). بيروت: دار الفکر.
- ۴: البيهقي، أ. ب. (1344 هـ). السنن الكبرى وفي ذيله الجوهر النقي (۱۰ ټوک). حيدر آباد: مجلس دائرة المعارف النظامية الكائنة في الهند.
- ۵: البيهقي، أ. ب. (1414 - 1994). سنن البيهقي الكبرى (۱۰ ټوک). مكة المكرمة: مكتبة دار الباز.
- ۶: الترمذي، ا. ا. (نيټ نشته). محمد بن عيسى أبو عيسى الترمذي السلمي (۵ ټوک). بيروت: دار احياء التراث العربي.
- ۷: التعريفات. (1405). علي بن محمد بن علي الجرجاني (۱ ټوک). بيروت: دار الكتاب العربي.
- ۸: الجعفي، م. ب. (1407 - 1987). صحيح البخاري (۶ ټوک). بيروت: دار ابن كثير اليمامة.
- الدارمي، ا. ع. (۱۴۰۷ق). سنن الدارومي (ج: ۲ ټوک). بيروت: دار الكتاب العربي.

- ۹: الدمشقي، ا. ا. (۱۹۱۹م). تفسير القرآن العظيم (۸ ټوك). دار الطيبه للنشر والتوزيع.
- ۱۰: الزرعي. (ج: ۴، ص: ۲۲۶). إعلام الموقعين عن رب العالمين.
- ۱۱: السجستاني، ا. د. (—). سنن أبي داود (ج: ۴ ټوك). بيروت: دارالكتاب العربي.
- ۱۲: الشوكاني، م. ع. (نيت نشت). نيل الاوطار (ج: ۹ ټوك). ادارة الطباعة المنيرية.
- ۱۳: الصغير، ا. ب. (۱۴۰۸ هـ - ۱۹۸۸ م). الإمام الحافظ زين الدين عبد الرؤوف المناوي (۲ ټوك). الرياض: مكتبة الإمام الشافعي.
- ۱۴: الطحاوي. (۱۴۱۵ هـ ق). مشكل الآثار (۱۵ ټوك). بيروت: مكان النشر لبنان.
- ۱۵: الفرج، ع. ا. (۱۳۹۹ - ۱۹۷۹). صفة الصفوة (۴ ټوك). بيروت: دار المعرفة.
- ۱۶: القرآن، ج. ا. (۱۴۲۰ هـ - ۲۰۰۰ م). الطبري، (۲۴ ټوك). مؤسسة الرسالة.
- ۱۷: القرآن، ج. ا. (۱۴۲۰ هـ - ۲۰۰۰ م). محمد بن جرير بن يزيد بن كثير بن غالب الآملي، أبو جعفر الطبري، (۲۴ ټوك). مؤسسة الرسالة.
- ۱۸: القزويني، ا. ا. (نيت نشت). سنن ابن ماجه (۲ ټوك). بيروت: دار الفكر.
- ۱۹: القزويني، ا. ا. (۱۳۹۹ ق). شرح معاني الآثار (ج: ۴ ټوك). بيروت: دار الكتب العلمية.
- ۲۰: الموطأ. (۱۴۲۵ هـ - ۲۰۰۴ م). مالك بن أنس (۸ ټوك). مؤسسة زايد بن سلطان آل نهيان.
- ۲۱: النسائي، ا. ب. (۱۴۱۱ - ۱۹۹۱). سنن النسائي الكبرى (۶ ټوك). بيروت: دار الكتب العلمية.
- ۲۲: النيسابوري، ا. ا. (۱۴۲۲). صحيح مسلم (۸ ټوك). بيروت: دار الجيل بيروت + دار الأفاق الجديدة.
- ۲۳: النيسابوري، م. ب. (۱۴۱۱ - ۱۹۹۰). المستدرک على الصحيحين (۴ ټوك). بيروت: دارالكتب العلمية.
- ۲۴: الوسيط، ا. (نيت نشت). محمد سيد طنطاوي (۱ ټوك). موقع التفاسير.
- ۲۵: بطلال، ش. ص. (۱۴۲۳ هـ - ۲۰۰۳ م). أبو الحسن علي بن خلف بن عبد الملك بن بطلال البكري القرطبي (۱۰ ټوك). الرياض: مكتبة الرشد - السعودية.
- ۲۶: حنبل، ا. ب. (۱۴۲۰ هـ، ۱۹۹۹ م). مسند الإمام أحمد بن حنبل (۵۰ ټوك). موقع الإسلام: مؤسسة الرسالة.
- ۲۷: ديوبندي. (۱۳۲۳، ج: ۲، ص: ۶۱۶). كابلې تفسير.
- ۲۸: نستعين، م. ا. (۱۳۹۳ - ۱۹۷۳). مدارج السالكين (۳ ټوك). بيروت: دارالكتاب العربي.
- ۲۹: والخمول، ا. (۱۴۰۹ - ۱۹۸۹). التواضع والخمول - ابن أبي الدنيا (۱ ټوك). بيروت: دار الكتب العلمية.
- ۳۰: يعقوب، ا. م. (نيت نشت). القاموس المحيط (ج: ۱ ټوك).

Islamic Emirate of Afghanistan

Ministry of Higher Education

Helmand University

Leed Social Science Academic Journal

Volume:3

Issue: 1

Year:1405